

Trods for, at den beklagelige stadige Strid og Usikkerhed i Handelens egne Anliggender i og for sig ikke opfordre til Ansættelse af flere Embedsmænd under den grønlandske Handel, har Udvalgets Flertal maattet erkende, at vi i Virkeligheden staa temmeligt blottede for Viden om og Kendskab til de grønlandske Forhold, og derfor have vi ikke turdet gaa med til at nægte den ansvarlige Minister den Bevilling paa 4,000 Kr., som han finder nødvendig, og som han mener vil kunne bedre Forholdene noget deroppe. Men det er udelukkende foranlediget ved Ministerens Udtalelse om, at det vil være til Gavn for Udviklingen, at Flertallet har givet sin Tilslutning; vi erkende, at vi ikke have noget Kendskab til Forholdene.

Side 491 i Betænkningen finde vi en Skrivelse med Oplysninger om, hvilke Tab der er lidt paa de Laan, som have været givne til Haandværkere og mindre industridrivende. Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved denne. Ældre Medlemmer ville ved at læse den igennem selv kunne se, at der i de 6 Finansaar, i hvilke denne Art Laan have været ydede, er udlaant omtrent 282,000 Kr. Hele Tabet — og det er det, vi have spurgt om —, baade Kapital- og Rentetab, beløber sig til højt regnet $\frac{2}{3}$ pCt., saa det synes ikke at være af nævneværdig Betydning.

Jeg gaar nu over til § 2, Postvæsenet. Der begyndes med en længere Oplysnings-skrivelse, som er fremkaldt ved Udtalelser, der i Fjor bleve fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) angaaende Spørgsmaalet om, hvorledes Postvæsenets Indtægter og Udgifter kunne antages at fordele sig mellem København og Postkontorerne udenfor København, med andre Ord, hvad der forrenter sig bedst, enten det københavnske Postvæsen eller Postvæsenet i Provinserne. Allerede i Fjor, da Spørgsmaalet kom frem, tillod jeg mig — saa vidt jeg husker, i en kort Bemærkning — at hævde, at saadanne Oplysninger saa at sige vilde være umulige at give. Det er nemlig ganske umuligt at sige, hvem der har Fordelen ved, at der skrives et Brev herfra til Hjørring — der er i Almindelighed mindst to om den Slags Ting, og Fordelene og Udgifterne kunne nu en Gang ikke fordeles efter, hvor Lønningerne falde, og hvor Frimærkerne sælges. Selv bortset herfra, er denne Oplysnings-skrivelse af ganske ringe Betydning, for ikke at sige, at den i Virkeligheden slet intet oplyser. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at af Indtægterne hidrøre

de $42\frac{1}{2}$ pCt. fra København, og af de Udgifter, som man i det hele taget er i Stand til at fordele, falde de 40,2 pCt. paa København. Der er nogle Udgifter, som man virkelig kan fordele, medens der er andre Udgifter, som man maa dele mere eller mindre skønsmæssigt. Men Resultatet bliver dog, at der er en saare lille Forskel, idet der falder $42\frac{1}{2}$ pCt. af Indtægterne og 40,2 pCt. af Udgifterne paa København. Med andre Ord, Forskellen er saa lille, at den Usikkerhed, der klæber ved den Fordeling, som er foretagen i Skrivelsen, i Virkeligheden er langt, langt større. Jeg skal ikke opholde mig videre ved Tallene, de oplyse i Virkeligheden ingenting, i hvert Fald kun saare lidt.

Udvalget har dernæst taget et Par Forbehold. Det første gælder Nedlæggelsen af Postmesterembederne i Hjallerup, Sønderho og Askeby. Af disse tre Embeder er det i Hjallerup og det i Sønderho allerede omtalt i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, idet Ministeren der ønsker disse Embeder nedlagte; derimod er Askeby senere kommet til. Maa jeg til Orientering for ærede Medlemmer erindre om, at der paa Foranledning af Finanslovkommissionen og paa Grundlag af en Skrivelse fra Ministeriet ved Finanslovsfor-slagets tredie Behandling her i Fjor blev udpeget, saa vidt jeg erindrer, 58 smaa Posthuse Landet over, som man fra Administrationens Side fandt maatte kunne nedlægges. Forholdet er nemlig det, at efterhaanden som der bliver flere Baner, lægger man Posthusene ind til Jernbanerouterne, og det er da naturligvis postalt set af mindre Interesse samtidig at beholde mulig bestaaende ældre Posthuse, fra hvilke man trækker Forretningerne bort. I den Skrivelse, som Finansudvalget fik ved tredie Behandling i Fjor, erindrer jeg, at det stod udtalt som Administrationens Anskuelse, at det alligevel altid vil vise sig meget vanskeligt at faa den Slags Posthuse nedlagte, selv om de postalt set ere af mindre Interesse, thi Folk have nu en Gang vænnet sig til dem, og de have deres Interesse for Befolkningen paa det paagældende Sted. I mange Tilfælde er derfor den Besparelse, der kan opnaas, ikke synderlig stor. Naar Posthuset nedlægges, maa der meget hyppigt, maaske i de allerfleste Tilfælde, oprettes et Brevsamlingssted i Stedet. Det bliver altsaa ikke lutter Besparelse. Det er gaaet ganske som Administrationen forudsatte i den nævnte Skrivelse i Fjor, at i samme Øjeblik, man skulde til at nedlægge et Par